

OKRĘCIK (1) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w okręt)*.

sg A okręcik. ◇ [pl N okręciki. ◇ G okręcik(o)w. ◇ A okręciki.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „okręt”: [asam małe okrecziky na drugich bywa po oszmý, po dziewiędzi [...] po kaszdey stronie zegliarzow *TrzecPis* 200; *RadzPodróż* 135.]

[*okręcik* czyj: zdybał ci tam kilka okręcików chrześcijańskich kupców *RadzPodróż* 204.]

Przen: O rybie: Iełt rybá trefna rzeczona *Nautilus*, [...] A náłzym Polłkim możesz ią ięzykiem/ Zwác żeglarzykiem. Bo z siebie włafny vczyni okręcik/ [...] Włpłynawłzy ná wierzch wypręży sie opák/ Y położy sie ná xtałt okrętu wznák. *KlonFlis* E3v.

Cf OKRĘTEK

JDok